

[Aksel Larsen.]

strere dem paa en tilstrækkelig tydelig Maade, at føre Kampen for at tvinge Rigsdagen, tvinge Kommunerne til at give dem Indrømmelser.

Den kapitalistiske Krise, som ingen af de andre Partiers Ordførere kom synderlig ind paa, skærpes for hver eneste Dag og for hver eneste Time, og Lovgiverne, de ærede Medlemmer af dette høje Ting, ved ikke deres levende Raad. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller erkendte det selv. Han sagde: Vi kan jo ikke afhjælpe, det maa vi erkende, vi kan kun mildne Krisen. — Og jeg tilføjer, ja vel, mildne den eller gøre Forsøg paa at mildne den for en bestemt Klasse i Samfundet, Overklassen — men afhjælpe den, nej.

Det er den mest tydelige Anerkendelse af Rigsdagens, af det kapitalistiske Parlaments Fallit, naar det gælder om at klare det kapitalistiske Samfunds Problemer: Vi kan ikke afhjælpe Krisen, vi er ikke selv Herrer over de Kræfter, der er løs, vi ved ikke en Gang rigtig, hvad Aarsagerne til Krisen er, og vi kender derfor ingen Vej! Nej, det er rigtigt, saadan er det med Borgerskabets egne Repræsentanter, at de kan ikke selv afhjælpe de Kriser, det kapitalistiske System fører med sig. De kan forsøge at mildne den, og det er derom, Kampen staar i Øjeblikket.

Spørgsmaalet er: Hvilken Udvej af Krisen skal der betrædes? Og hele Lovgivningen herfra og den Finanslov, vi nu har paabegyndt Debatten om, demonstrerer tilstrækkeligt klart og tydeligt de Veje, man ønsker at gaa fra samtlige borgerlige Partiers Side: Krisens Byrder paa Arbejderklassen for at mildne Krisen for den kapitalistiske Overklasse.

Det vil ikke gaa for sig uden Modstand og Modangreb, og det er ganske givet, at det i sidste Instans ikke vil lykkes. Det er endnu saadan i Danmark, at den nye Klassedeling, Følgerne af Krisen, ikke har sat sig mærkbare Spor i de borgerlige Partier, at der endnu eksisterer denne Falanks af de 4 borgerlige Partier. Men Danmark er ikke et Omraade afgrænset fra den øvrige Verden, omgivet af et Plankeværk, indenfor hvilket Verdensudviklingen ikke gør sig gældende. De samme Bevægelser, som findes i andre Lande, vil ogsaa vokse sig stærke her, de samme Klassekampe, som udkæmpes der, vil ogsaa blive udkæmpet her. Og Kampene føres mellem to væsentlige Klasser af Samfundet, Overklassen med Repræsentation i samtlige borgerlige Partier, og Underklassen, som i alle Lande

fører sin internationale Kamp mod Kapitalismen under kommunistisk Internationales Førerskab.

Den Kamp føres ogsaa i Danmark, den vinder stærkere og stærkere Tilslutning i Arbejderklassen, og det er det kommunistiske Partis Opgave som Sektion af kommunistisk Internationale at føre an i denne Kamp, ikke alene nu i denne Vinter i Kampen om, hvem der skal bære Krisens Byrder, men ogsaa i den endelige Kamp, der kommer, det endelige Opgør mellem Underklasse og Overklasse, hvor Arbejderne vil blive den sejrende Part og efter Ødelæggelsen af det nuværende Samfund tage fat paa at opbygge deres eget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet. Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Tirsdag den 6. December, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1933 til 31. Marts 1934.

Mødet hævet Kl. 10¹⁵.

36te Møde.

Tirsdag den 6. December Kl. 1.

Formanden: Fra Ministeren for Handel og Industri er under 5. ds. modtaget følgende Skrivelse:

„Under Henviſning til Bestemmelsen i § 1 i Lov Nr. 125 af 15. April 1930 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser, jfr. Lov Nr. 65 af 23. Marts 1932 om ovennævnte Lovs Forlængelse, tillader jeg mig herved at anmode Rigsdagens højtærede Formænd om at ville foranledige valgt Medlemmer og Suppleanter til det i nævnte Lovbestemmelse omhandlede Nævn.

C. N. Hauge.“